

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne.

Viite:

Haasio, A. 2019. Ketä kiinnostaa?. Ilkka 27.9.2019, 26.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Ketä kiinnostaa?

Kolumni

Sosiaalinen media on tehnyt meistä kaikista tiedon tuottajia. Me jaamme mielipiteitämme, kuviamme ja ajatuksiamme. Me linkitämme Facebookiin ja Twitteriin mielenkiintoisia uutisia ja osallistumme keskusteluihin. Somettamalla me ilmaisemme ajatuksiamme ja olemme aktiivisia.

Siinä missä vielä viitisen vuotta sitten sosiaalisen median päivitykset olivat enimmäkseen lyhyitä tekstipätkiä, ovat kuvat nyt pääosassa. Instagram ja Facebook täyttävät kuvavirrasta, joka kertoo arjestamme.

Osa käyttäjistä jakaa hyvin intiimejäkin asioita sosiaalisessa mediassa. Huomiota halutaan hinnalla millä hyvänsä ja valitettavan moni päästelee suustaan sammakoita ihan urakalla.

Missä on itsekritiikki ja maalaisjärki? Onko aivan pakko kertoa kaikki päivän tapahtumat lihakeiton syömisestä maatamenoon Facebookissa?

Ja onko ihan pakko ottaa päivän asusteista kuva huulet töröllään peilin edessä ja lähettää se Instagramiin?

Tiedon jakamisen motiiveja sosiaalisessa mediassa tutkineet Sue Yeon Syn ja Sangee Oh ovat todenneet, että oppimisen, sosiaalisen

Ari Haasio

Filosofian tohtori ja
SeAMK:in yliopettaja

Valitettavan usein somessa ne, joilla oikeasti olisi jotain sanottavaa, ovat hiljaa ja tyhjt tynnyrit kolisevat kovaa.

sitoutumisen ja vastavuoroisuuden lisäksi monet itsekkäät motiivit ja halu luoda mielikuvaa itsestä ovat tiedon jakamisen taustalla.

Etenkin nuoret haluavat luoda itselleen tietynlaisen imagon kaverien silmissä.

Toki ystäville on mukava jakaa itselle tärkeitä asioita ja elämän tähtihetkiä, kauniita kuvia ja perusteltuja mielipiteitä, mutta jossain menee raja.

Huomiohakuisuus, oman egon pönkittäminen ja tarve hakea hyväksyntää ovat kaiken tämän takana. Jos ja kun muuten sinua ei huomata, voit tehdä itsestäsi julkisen eläimen sosiaalisessa mediassa ja kalastella tykkäyksiä. Se pönkittää itsetuntoa. Etenkin nuoret naiset

harrastavat tätä.

Hyvä nyrkkisääntö onkin, haluaisitko itse lukea somesta samanlaista uutisvirtaa, mitä sinne tuotat.

Moni ihan asiallinenkin keskustelu suistuu raiteiltaan vitsiniekkosten ja asiattomuuksia laukovien osallistujien takia.

Kun kokkiryhässä esittää kysymyksen hyvistä kasvisruokaresepteistä, on varmaa, että joku kertoo kuinka kasvikset voi tunkea sinne mihin aurinko ei paista ja kehoittaa syömään lihaa. Vaihtoehtoisesti joku vitsiniekkana antaa uunimakaran ohjeen.

Oman lukunsa muodostavat Minimanin parkkipaikkakäyttäjät, jotka kuvaavat väärin pysäköityjä autoja. Hankkikaa elämä!

Parhaimmillaan sosiaalisessa mediassa voi etsiä vastauksia itseä askarruttaviin kysymyksiin, saada vastauksia ja vaihtaa mielipiteitä asiallisesti.

Turhan usein ja turhan monilla foorumeilla keskustelu on juupas-eipäs-väittelyä, joka ei johda mihinkään. Perustelut puuttuvat valitettavan usein ja äänekkäimmät huutajat vievät voiton. Valitettavan usein sen seurauksena somessa ne, joilla oikeasti olisi jotain sanottavaa, ovat hiljaa ja tyhjt tynnyrit kolisevat kovaa.